

En lang dag med Tour de France

Sidste ophold på ferieturen var i byen Aix Les Bains. Her var der overalt skilte, der med "Tour du Lac du Bourget" angav en tur rundt om søen. Den skulle vi selvfølgelig prøve. Det blev en flot tur på 55 km, men også en hård tur. Beskrivelsen af turen angav 660 højdemeter, men jeg vil tro, at det var mindst 1000 hm. Det blev noget af en udfordring for Gunver, der har begrænset cykeltræningen til en ugentlig tur med Veteran 2.

Onsdag den 11. juli skulle Tour de France passere i nærheden på den første egentlige bjergudfordring op til Col du Grand Colombier. Fra campingpladsen var der 25 km ud til byen Culoz, hvor opkørslen starter. Dagen før tog jeg bilen ud til byen for at prøve stigningen, der er 18,3 km med en gns.-stigning på 7,1%. Der var allerede mange campere parkeret hele vejen op. Også en del danskere havde fundet plads på bjerget. Efter opfordring kunne jeg derfor et par gange få danske opmuntringer på vejen op. Et par steder var stigningen 14 – 15%, så der var brug for laveste gear. Det tog mig 1 time og 38 min. at nå toppen i 1524 m's højde.

Det regnede på toppen, og det var nødvendigt at være forsigtig under nedkørslen på den anden side. Jeg fulgte etape-ruten ca. 12 km ned, men drejede så fra og fandt en alternativ vej tilbage til bilen. Min Tour de France-etape blev derfor kun på 46 km.

Næste dag var vi klar fra morgenstunden og havde pakket bord, stole, mad- og drikkevarer, for nu skulle vi ud og opleve Tour de France fra 1. parket ude på bjerget. Vi var fremme i Culoz kl. 09.15, og rytterne skulle tidligst ankomme kl. 15.35. Ca. 500 m oppe ad bjerget var vejen imidlertid allerede lukket, og vi måtte vende om og parkere bilen i udkanten af byen. Med ekstra-tøj, paraply, masser af vand og sandwich i en (tung) rygsæk startede vi så på en lang vandring op ad bjerget. Skiltningen viste, at vi nåede 5 km op. Skridttælleren kunne så yderlige vise, at tur-retur fra bilen var på mere end 15.000 skridt.

På plads på stigningen ca. kl. 12 kunne vi så bare vente og følge folkelivet. Der var masser af motionister, der cyklede op, og enkelte fik bifald fra de mange tilskuere. Der var imidlertid nogle, der måtte stå af og trække cyklerne. Det kan undre, at de prøver stigningen på en dag med så stort et publikum.

Kl. ca. 14 startede strømmen af pressebiler, team-biler, motorcykler og køretøjer med officials. Derefter kom hele reklamekaravanen med de mange, fantasifulde køretøjer. Reklamekøretøjerne kom i en jævn strøm i næsten en time. Endelig kl. ca. 15.30 kunne vi høre støjen fra helikopterne, og det sætter rigtig gang i forventningerne. 5 helikoptere kom strygende tæt på bjerget, og herefter dukkede den første gruppe ryttere op. Vi havde placeret os i et sving, hvor stigningen var 14% for rigtig at kunne se rytterne, når de var helt nede i fart. De kører imidlertid overraskende hurtigt og meget tæt og i løbet af 10 – 15 min. var det hele overstået. Jeg begik den fejl at ville fotografere rytterne, men derved opnåede jeg blot, at jeg ikke kunne koncentrere mig om at se rytterne. Efter de sidste ryttere kom "fejlbladet", og så kunne vi ellers starte på en "folkevandring" ned ad bjerget. Da vi nåede ned på byens torv, var der her opstillet en storskærm. Vi fik derfor lige set den spændende afslutning på etappen, som Thomas Voeckler vandt. Efter en lang dag var vi tilbage på campingpladsen lidt før kl. 18 - godt solstegte og med ømme fødder.

Min konklusion på denne T. de F.-oplevelse er flg.: **a)** hvis man vil følge en bjergetape og køre i bil op på bjerget, skal man køre op senest dagen før **b)** man skal finde en "udkigspost", hvorfra man kan følge rytterne over et stort stykke af stigningen (husk kikkert) **c)** man kan ikke både fotografere og koncentrere sig om at se rytterne **d)** ude på stigningen kan man følge hele det hurlumhej og den stemning der er om T. de F., men man kan ikke følge med i, hvad der sker i løbet **e)** man får et bedre indtryk af, hvad der foregår på en etape ved følge den i TV.

Nu skal det dog tilføjes, at det - over en årrække - var 5. gang vi var til stede i vejsiden ved en Tour de France-etape, så der må jo alligevel være ét eller andet der trækker. /Erik M.